

VERENIGINGSBLAD VAN DE
FEDERATIE VAN
AMSTERDAMSE
AMATEURTUINDERS

DE FEDERATIE

*Wim Paul
van der Ploeg*

INTERVIEW OVER DE MAGIE VAN TUINIEREN

IN DIT NUMMER O.A.

VERSLAG: **DE ALGEMENE LEDENVERGADERING**

NIEUW: **BIJEN OP DE FEDERATIE**

11 VRAGEN: **BOZIDAR VASILJEVIC**

STOPPEN: **GEBRUIK VAN ZOUT, AZIJN EN GIF**

EMMA'S COLUMN: **ENGE INSECTEN**

HELAAS: **DE OC STOPT ERMEE**

FLORA: **LOOK IN ALLERLEI VARIATIES**

TUINTIP: **BODEMBEDEKKERS**

JUNI 2018

JAARGANG 63

Van Mug tot Olifant

Het zoemt wat je noemt alom in dit nummer: bijen, insecten en ander gespuis komen uitgebreid aan bod. Dat lijkt misschien overdreven; vooral als je het afzet tegen het feit dat in Nederland de insectenpopulatie de afgelopen 30 jaar met maar liefst 76% is geslonken... Maar juist daaróm schenken wij er aandacht aan: snelle actie is geboden!

De Federatie krijgt nieuwe bijenvolken en (nog) meer insect-vriendelijke bloemetjes, Max Paumen waarschuwt voor de gevaren van gif-, azijn- en zoutgebruik, en ondergetekende is desnoods bereid zich voor het goede doel te laten steken door de muggenmaffia. Al zijn er uiteraard grenzen aan dit soort mini-bloedbaden. Maar ja, het bloed kruipt waar het niet gaan kan... Dat geldt ook voor hovenier Wim Paul van der Ploeg, al heeft dit bij hem positiever uitgepakt. Als kind had hij niet veel zin om zijn ouders in hun fruitteeltbedrijf te helpen, maar uiteindelijk is tuinieren toch zijn ware passie geworden. Hij schreef er zelfs een boek over: 'De magie van tuinieren'. Met een heel unieke aanpak, waarover hij op zaterdag 6 juli a.s. een lezing bij ons komt houden.

Ook voor de rest veel natuurverhalen dit keer: over het nut van bodembedekkers, de aparte look van olifantenlook, nieuwe initiatieven van de tuincommissie, open tuindagen en ga zo maar door.

En er valt méér goed nieuws te melden: nu Evert Kuijt is weergekeerd als redactielid, is ook de rubriek 'Elf vragen aan een tuinvriend(in)' terug van weggeweest! In mijn ogen een heel aparte rubriek: enerzijds komen mensen aan de hand van zijn vaste set vragen met de meest uiteenlopende antwoorden, anderzijds is er toch telkens weer die herkenbare, bindende factor van het mens-zijn. Want iedereen heeft wel een lievelingskostje, een hekel aan iets of een speciale wens.

Minder vrolijk werden we van het bericht, dat de huidige OC-commissie verdwijnen gaat. Wie oh wie wil de leden vervangen? De redactie belooft kandidaten graag met hulde en aandacht!

Emma Veenstra

Druk seizoen

Qua weer kan het seizoen al bijna niet meer stuk. We hebben al van heel wat zomerse dagen genoten, maar tegelijkertijd is er ook veel werk verzet in ons park. De bloembakken en perken zijn kleurrijk gevuld, er staan borden met informatie over de ons omringende natuur en de grasmaaiers maken iedere week hun ronde. Het gazon ligt er dan ook pico bello bij. We zijn blij met zulke vrijwilligers!

De jaarlijkse algemene ledenvergadering was behoorlijk turbulent. In het bestuur vond een stoelendans plaats. Op pagina 6 kunt u alles lezen over de exacte invulling hiervan, plus een aanvullend verslag. We hebben nog wel een vacature voor de algemeen functionaris. Belangstellenden kunnen zich hiervoor bij ons melden. Het verse bestuur hoeft zich niet te vervelen. De gemeente Amsterdam kijkt ons steeds meer op de vingers en wil dat we ook activiteiten voor de buitenwereld ontwikkelen. Op zaterdag 7 juli is er alvast een lezing over de magie van tuinieren, georganiseerd door de redactie van dit blad, samen met de andere parken in de Duivendrechtse polder. Iedereen is welkom, tuinders en niet-tuinders. Daarnaast doen we mee aan de Open Tuinen Dag op 24 juni. Hoe meer tuinen meedoen, hoe beter. Je kunt je nog opgeven bij Emma Veenstra (tuin 45). Ook hebben we nog vrijwilligers nodig om deze dag verder in goede banen te leiden.

Om de verdere toekomstplannen te bespreken, organiseert het bestuur binnenkort een buitengewone ledenvergadering. Tegen die tijd roepen we iedereen op om met ideeën te komen. Goede ideeën krijgen alle ruimte voor daadwerkelijke uitvoering!

Wat betreft de Nieuwe Kern lijken de tekenen inmiddels iets gunstiger voor ons. Alle partijen van de nieuwe coalitie in Amsterdam willen het groen ontzien. We wachten nog wel even het coalitie-akkoord af, maar kunnen er nu al voor zorgen dat onze tuinen en ons park er tip top bij liggen! Dat helpt enorm voor ons eigen toekomstige behoud.

Verder heeft het bestuur haar handen vol aan wat er tussendoor allemaal langskomt, van oplaadplaatsen voor elektrische auto's, vervuilde en slecht onderhouden tuinen, het opruimen van zwerfafval tot en met de verkoop van veel tuinhuisjes. En dat is nog maar een kleine greep uit het geheel. We zitten bepaald niet stil!

Cees van Broekhuijsen

De Magie van Tuinieren

EEN CADEAU VOOR HART EN ZIEL

Op zaterdag 7 juli a.s. geeft Wim Paul van der Ploeg (hovenier, coach en schrijver) in de kantine van De Federatie een bijzondere lezing over zijn boek *'De magie van tuinieren, een cadeau voor hart en ziel'*. Vanaf 14.00 uur zijn alle leden van de volkstuinparken én andere belangstellenden van harte welkom.

Tuinboeken zijn er te over. Je zou er hele bibliotheken mee kunnen vullen. Maar nooit eerder las ondergetekende een tuinboek met zo'n unieke invalshoek: de tuin als metafoor voor het leven. En dan vooral: een *gelukkig* leven.

Zelf bezit ik sinds 16 jaar een volkstuin, maar nimmer ben ik echt los gekomen van het idee, 'het eigenlijk niet te kunnen'. Door klassieke fouten (zoals je eigen aanplant in het nieuwe seizoen voor onkruid aanzien), het consequent vergeten van plantennamen en het ongeduldig afraffelen van 'verplicht' onderhoud, is mijn tuin nooit echt geworden wat ik wou. En praktische tuinboeken die uitleggen wanneer je hoe of wat moet snoeien hebben mij nooit de moed bezorgd (laat staan het enthousiasme) om al die instructies ook daadwerkelijk op te volgen. Maar daar heeft dit boek verandering in gebracht: ik heb er weer zin in!

ZINTUIGEN LEREN GEBRUIKEN

Wim Paul van der Ploeg, schrijver van *'De magie van tuinieren'*, neemt je letterlijk bij de hand om je stap voor stap te leren hoe je door aandacht, geduld en het openstellen van de zintuigen -voelen, ruiken,

kijken- een tuin daadwerkelijk kunt leren *zien*, hem te ervaren in al zijn schoonheid en seizoenen. Pas dan kun je, met gebruik van eigen intuïtie en smaak, jouw ideale tuin creëren. En dat heeft dan niks te maken met hoe een tuin 'behoort' te zijn, maar alles met de kern van jouw eigen wezen.

Vanuit die basis biedt het boek wel degelijk adviezen, maar in een heel ander jasje dan gebruikelijk. Het draait om vragen als: wat kan beter, wat kan mooier, hoe kan het beter? Of om de waarde van geduld, want 'gras groeit niet harder als je er aan trekt'. En: ga vooral niet vechten tegen de bierkaai, dat blokkeert je juist en geeft, net als een té stringente controle, alleen maar stress. Ontspan, houd het leuk! Dan brengt zelfs het wieden van onkruid rust.

In globale lijnen geeft de schrijver daarnaast aan, wat cruciaal is om op te letten: het herkennen van de tien belangrijkste soorten onkruid bijvoorbeeld, zoals zevenblad en kleeftkruid. Maar telkens onder voorbehoud. Want een plantje zoals havikskruid, met van die oranje bloemetjes, wordt ook als onkruid aangeduid. En dan is de vraag: vind jij het mooi, wil je het houden of haal je het weg? Alles staat of valt met jouw eigen beleving. Geef je tuin een cijfer en vraag je af: kan die zes een tien worden? Of omschrijf het karakter van je tuin: is hij gezellig, sober, inspirerend?

Zo word je je bewust van alle kwaliteiten – of het gebrek eraan. En last but not least: houd een tuindagboek bij! Ook behulpzaam bij de lange termijn planning.

In 'De magie van tuinieren' staat de tuin mede symbool voor ons bestaan als mens. Ook dat zal opbloeien bij kwaliteiten als geduld, gevoeligheid en oordeelvrij zijn - naast aspecten als doorzettingsvermogen en respect voor het 'eigene' van iemand of iets. Bepaalde zaken kunnen we, zowel in ons eigen leven als in de tuin weliswaar een beetje sturen, maar nooit helemaal beheersen. Storm, kou en regen hebben we niet in de hand. Maar zodra we dit erkennen, valt er zelfs van een storm nog te genieten.

WARM BAD

Wim Paul van der Ploeg blijkt in persoon dezelfde sfeer uit te ademen als zijn boek: vriendelijk en geruststellend, zoiets als een warm bad. Geboren als tiende, laatste kind in een gezin met een fruitteeltbedrijf, groeide hij letterlijk op tussen de appels en de peren. Al lijkt dat misschien mooier dan het was, want er moest altijd 'gewerkt' worden. Geen wonder dat hij later op een flat ging wonen... Maar het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Na de middelbare school werd het de tuinbouwschool in Frederiksoord, waar met name één leraar zoveel plantenkennis had en hem zó inspireerde dat, ook al belandde hij daarna in het 'personeelswerk', de natuur altijd bleef trekken. "Als hobby onderhield ik her en der wat tuintjes, totdat iemand me vroeg, een volledig tuin-plan te maken. Spelenderwijs is het toen gaan groeien. Ik bezocht sowieso al graag kwekerijen en andermans tuinen, onder meer in het buitenland. En daar maakte ik dan foto's van, niet wetende dat ik die later voor mijn eigen boek zou gebruiken. En soms gaf ik ook toen al lezingen; de eerste ging over tuinen in California."

SPRUITJES

Dat hij werkelijk 'gedreven' was, werd hem pas duidelijk toen anderen zijn passie signaleerden.

En passie leidt tot succes; dat is een wetmatigheid. Niet dat hij ooit zal claimen, 'beter' te zijn dan anderen. "Vergelijk het liever met spruitjes: je houdt er van of niet. Zo komen vanzelf ook de klanten, die zich herkennen in mijn stijl".

Wim Paul houdt vooral van 'natuurlijke' tuinen. "Zo-veel mogelijk planten en bloemen, zo min mogelijk bestrating. Zodat alles groeit en bloeit en je duidelijk de seizoenen kunt beleven: de vruchten, de herfstkleuren, de zaden, de geuren..."

Uit eigen ervaring weet hij, dat tuinieren-met-harts-tocht ook doorwerkt in je manier van leven. Sterker: het *is* een manier van leven, eentje die je het 'wonder' doet ervaren. Wim Paul: "Een lezer gaf me dat letterlijk terug, die zei: 'jouw boek roept het Paradijs bij me op'. Dat vond ik treffend, want dit boek is werkelijk 'De Bedoeling' geweest. Het moest geschreven worden, al wist ik niet waarom of waar het vandaan kwam. Het was groter dan Wim Paul, zeg maar. Ik had geen vooropgezet plan, maar de ideeën bleven opborrelen en ik bleef maar schrijven. Soms was ik zelf verbaasd en dacht ik: 'wauw, wat mooi!' Daar ben ik nog steeds heel dankbaar voor.

.....

*'Gras groeit niet
harder als je er
aan trekt'*

.....

"Natuur is de verbindende en helende factor in ons leven. Niet voor niets wandelen we door bos en duin om te ont-stressen." Hij is even stil. "En dan te bedenken, dat sommige stadskinderen gemiddeld maar één keer per jaar in de natuur komen. Die soms zelfs niet weten van het bestáán!"

Wim Paul wilde 'van nature' mensen altijd al graag helpen. "Dat effect heeft dit boek nu ook. Iemand vertelde mij dat ze het telkens weer oppakt 'om zichzelf even een tuin te gunnen'. Wat bleek: ze hééft helemaal geen tuin! Een ander zei: 'die foto's zijn net ansichtkaarten; jij kijkt met zoveel liefde...' Toen dacht ik: dank je wel. Want het gáát over liefde. En dat is de magie van tuinieren: het werkt als een spiegel voor je eigen ziel".

Tekst en foto's Wim Paul: Emma Veenstra

Afbeelding "De magie van tuinieren" bron: tuinen.nl

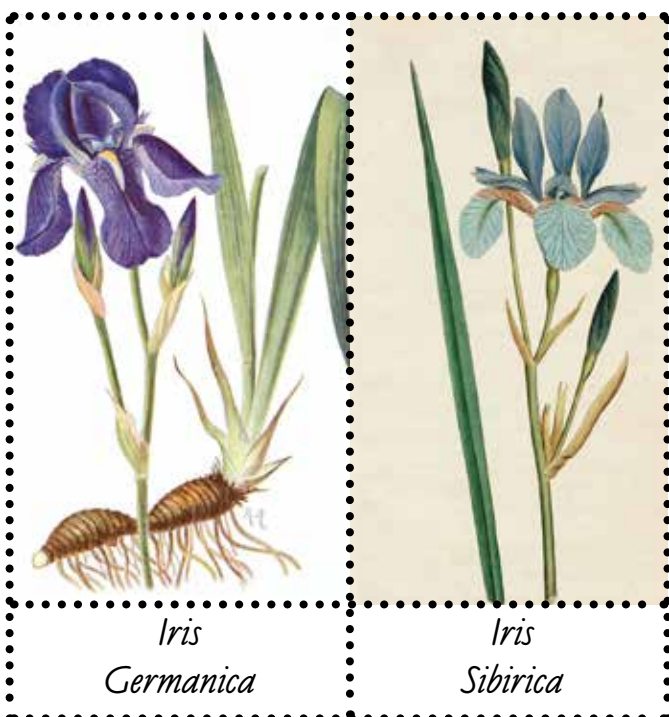
FOUTJE BEDANKT!

Altijd fijn als er lezers zijn die opletten! In het vorige nummer stond een artikel over de Iris Sibirica door Max Paumen.

Maggie Hillebrand zag dat de geplaatste afbeelding - foto gemaakt in de tuin van de schrijver - geen Iris Sibirica liet zien, maar een Iris Germanica.

Om het verschil beter te kunnen bepalen, staan hieronder 2 afbeeldingen van de beide irissen en een beschrijving zoals Wikipedia die van de Iris Germanica geeft:

“Deze vaste plant varieert in hoogte van 0,6-1,4 m. De stengels zijn onbehaard, en stijf rechtopstaand. De groene bladeren zijn smal en staan eveneens rechtop. De onderste kroonbladen van de bloemen dragen draden, hieraan ontleent de plant ook wel zijn Engelse naam ‘German bearded iris’. Deze draden wijzen hommels de weg naar de diep in de bloem verborgen honingklieren. Onderweg hierheen krijgt het insect stuifmeel op de rug. De bloeitijd is mei tot juni.”

Gratis insectengidsje

Natuurmonumenten, dat via onafhankelijk onderzoek heeft aangetoond dat ruim twee derde van de insectenpopulatie inmiddels al verdwenen is, geeft een gratis insectengidsje uit met tips, hoe we daar zelf verandering in kunnen aanbrengen.

Insecten vormen een onmisbare schakel in de natuur, zonder hen kunnen wij evenmin blijven leven. Zie ook het artikel ‘Weg met gif, zout en azijn!’ op pagina 13.

En vraag een gidsje aan via www.natuurmonumenten.nl

DIT ZIJN... EH... BRIEFENBUSSEN?

We hebben het er al eerder over gehad: op de Federatie zijn helaas veel brievenbussen die niet aan de vereisten voldoen. Ook tijdens de Algemene Ledenvergadering (zie het verslag op pag. 6/7) werd dit weer genoemd. Hieronder een paar voorbeelden wat fotograaf Evert Kuijt zoal tegenkwam. Tevens het verzoek om hier wat aan te doen.

ALGEMENE LEDENVERGADERING

KLEINE OPKOMST, GROTE EENSTEMMIGHEID

De opkomst op de jaarlijkse ledenvergadering van De Federatie was ietwat magertjes: 81 man, afvaardigingen meegeteld. En dat in een tijd, waarin het bestaan van De Federatie zo concreet bedreigd wordt...

Maar de stemming was overwegend positief; vrijwel iedereen stemde 'voor' bij elk onderwerp dat langs kwam. Ook de notulen werden goedgekeurd. Binnenkort komt er trouwens nog een extra bijeenkomst, bedoeld om de ontwikkelingen rond 'De Nieuwe Kern' met elkaar te bespreken. Hopelijk is de betrokkenheid dan groter.

Deze korte samenvatting pretendeert niet volledig te zijn, maar biedt wat krenten uit de pap, alvorens het officiële jaarverslag uitkomt.

Neem b.v. de bewoonster die er -heel slim- bij het bestuur op aandrong, de gemeente ook zwart op wit te laten bevestigen, dat alle politieke partijen zich tijdens de verkiezingsstrijd hebben uitgesproken vóór het behoud van bestaand groen. Ze had persoonlijk alvast een vijfjarenplan geschreven. Ook vroeg ze om actie voor het vergroten van de bijenpopulatie. En laat de Federatie daar nou net mee begonnen zijn! Goed nieuws dus.

EIGENDOMSRECHT LATEN VERVALLEN

Het bestuur zelf stelde voor, bij financiële achterstand en verwaarlozing van tuinen het eigendomsrecht per 1 november te laten vervallen. Althans, voor zover voorafgaande waarschuwingen genegeerd zijn. Een verwaarloosd park staat immers zwak als het wil pleiten voor eigen behoud. Eén bewoner merkte op, dat je voor zo'n ingreep wel eerst de statuten moet wijzigen. Klopt, erkende het bestuur, maar deze stemming was juist bedoeld om te kijken of er voldoende *draagvlak* was voor een dergelijke wijziging. En die was er, ruimschoots.

Een inspreker greep deze kans aan om te betogen, dat mensen die er nooit zijn, óók geroyeerd dienen te worden; zelfs als zij voldoen aan hun financiële- en onderhoudsplichten.

Hij had bijvoorbeeld een buurvrouw...

Het bestuur maakte onomwonden duidelijk, moeilijk voor anderen te kunnen bepalen hoe vaak zij minimaal op hun tuin moeten zijn. "Lekker rustig juist", mompelde iemand naast mij.

SCOOTERS

Inmiddels heeft het bestuur formeel toestemming van de gemeente om bij de hoofdingang een deel van het huidige rozenperk in te richten als parkeerplaats voor scooters en motoren. Dit, omdat deze bakbeesten ondanks aanhoudende klachten constant de ingang blokkeren, wat bij calamiteiten (ziekte, brand) fatale gevolgen kan hebben. Binnenkort wordt ook toestemming voor een vergelijkbare ingreep bij de zijingangen verwacht. Iedereen voor? Yes, iedereen voor.

GEEN WIFI

Het afgelopen jaar is er een plan ingediend om wifi voor het hele park beschikbaar te maken. Het bestuur dankte de indiener voor zijn werk, maar was uiteindelijk zelf toch tégen deze maatregel. Er blijken drie masten voor geplaatst te moeten worden (mogelijk ongezond); het bereik is verhoudingsgewijs zwak; je zou het alléén op de tuin kunnen gebruiken en dat kost de bewoners dan € 28,- per huisje, terwijl een groot deel van die mensen e.e.a. zelf al geregeld heeft en dus dubbelop zou moeten betalen.

Sneu voor de tieners met huiswerk en media-verslaafden, maar de meeste aanwezigen waren het bij de stemming eens met de opstelling van het bestuur: geen wifi.

Dan nog enkele 'treurige' mededelingen: Voorzitter Bart Verburg treedt af: hij wordt 70 en hoeft dus niet meer te schoffelen... Ook Simone Bezemer-Otten treedt terug als tweede secretaris. Verder trekken de leden van de Ontspanningscommissie (Daisy Cornelissen, Ramona Wieringa-Leber en Romy Schuurman), die de afgelopen jaren enorm actief waren met het organiseren van evenementen, zich eveneens terug. Hopelijk zijn enkele mensen bereid dit (vele, maar dankbare) werk over te nemen.

LOODGIETER GEZOCHT

Ook loodgieter Kurzun houdt er na lange tijd mee op. Sinds vorig jaar stond Dirk Jan van der Veen hem als tweede man terzijde, maar die voelt er weinig voor, voortaan alle klussen in zijn eentje te klaren. Dus wordt alsnog de nodige bijstand gezocht.

Een verwaarloosd park staat zwak, als het wil pleiten voor eigen behoud.

Goed nieuws is er gelukkig ook: Cees van Broekhuizen volgt Bart Verburg op als voorzitter. Hij omschreef zijn voorganger als 'een man met een hoge aaibaarheidsfactor'. Zijn eigen plek als 2e voorzitter gaat naar Marco Overbeek, die voorheen algemeen secretaris was. En Max Paumen, expert op het gebied van De Nieuwe Kern (wat u dankzij zijn artikelen hierover in ons blad waarschijnlijk al wist), treedt toe tot het bestuur als nieuwe 2e secretaris. Hij is tevens de oprichter van de veelgelezen en -geprezen Facebook-pagina 'Bedreigde Volkstuinen Amsterdam-Duivendrecht'.

RONDVRAAG

Tot slot in volgelucht wat er zoal langs kwam bij de rondvraag:

- Een klacht over de vuurkorven, vooral vervelend voor astmapatiënten.
 - De Barcommissie zoekt meer kandidaten. Nu is de kantine wel vaak open, maar kan er niet voldoende bediend worden.
 - Kleine hondjes deponeren kleine drolletjes. Maar ook die zijn vies als je erin stapt en er vervolgens je huisje mee besmeurt. Opruimen graag!
 - Invaliden zetten hun auto soms op een -toch al schaarse- 'gewone' plek. "Om hun bezoek te bedienen?"
 - De verlichting op de tuin gaat 's nachts op zeker moment uit. Bij een poging tot inbraak heeft men zodoende onlangs anderhalf uur lang 'op de tast' (en vergeefs) achter een inbreker aangezet.
- Antwoord bestuur: de lantaarnpalen zijn inmiddels gerepareerd, extra preventie is een zaak van de bewoners zelf. Wellicht bewegingsschakelaars bij de tuinhokjes?
- Suggestie: ook bij de zij-ingang een naambordje plaatsen?
 - Brievenbussen bij sommige tuinen zijn nog steeds kommer en kwel.

Het tellen van de stemmen

Gelukkig was er wel een happy end: alle aanwezigen mochten naar huis met een prachtige, gratis Viburnum Lantana (Wollige sneeuwbal): de beste plant om fijnstof en CO₂-uitstoot te bestrijden!

Emma Veenstra

Langs deze weg wil ik het bestuur (in het bijzonder Cees) bedanken voor de mooie bos bloemen die ik mocht ontvangen tijdens mijn verblijf in het ziekenhuis, alwaar ik enkele weken heb gelegen na een bizar fietsongeluk. Daarbij werden mijn knieschijf alsook mijn linker middenhandsbeentje gebroken, en enkele ribben zwaar gekneusd. Inmiddels weer thuis, in afwachting wanneer het polyester (in plaats van gips) er weer af mag, en dan een revalidatie-periode tegemoet.

Met vriendelijke tuingroeten,
Gerard Vink (ziekenbezoeker) tuin 129

EEN NIEUWTJE OP DE FEDERATIE

Bij de hoofdingang, in de hoek schuin tegenover tuinhuisje 13, en binnenkort ook bij de andere ingangen, staan sinds kort informatieborden met foto's van de dieren die leven op De Federatie. Opnieuw een idee van- en gemaakt door P..... Nee, dit zouden wij in dit nummer niet meer doen, de naam noemen van deze bekende tuinbewoner op ons complex. Daarom noemen wij hem voor deze ene keer Peter H. (haha)

INFORMATIEBORDEN

Maar terugkomend op deze leuke informatieborden: ze staan er allemaal op; de overbekende Wilde Eend, de Waterhoen, de Koolmees, de Vink, de Egel, de IJsvogel en zelfs de Groene Kikker. Maar ook diverse

bloemen en planten, ja eigenlijk te veel om op te noemen. Ga zelf eens kijken en bewonder deze bijzondere bezienswaardigheden of probeer eens te ontdekken of je al deze dieren en planten al een keer gezien hebt op De Federatie.

Trouwens, als je toch aan de wandel bent: kijk ook eens omhoog naar de bomen bij de Singel. Daar hangen sinds deze winter bordjes aan die aangeven wat voor boom het is. Met dank aan de winterploeg van de Tuincommissie en de overige leden - en toch ook een beetje aan Peter H.

Tekst en foto: Evert Kuijt

ALLERLEI

POST DOORSTUREN?

Het postadres voor leden tijdens het seizoen luidt:
Tuincomplex De Federatie
tuin nr. ... - Verbindingsweg 3
1114 BG Amsterdam-Duivendrecht

TRACTOR NODIG?

Tractorwerkzaamheden kosten € 3,- per uur of per rit.

ZIEKENBEZOEKER

Wordt u opgenomen cq. geopereerd in een ziekenhuis? Of is iemand u ontvallen? Meld het a.u.b. bij de ziekenbezoeker, **Gerard Vink**.

Tel 06-40483301

e-mail ziekenbezoeker@xs4all.nl (scan van rouwkaart graag meesturen)

tuin nr 129

Zie ingezonden brief linksboven!

GASHOK / PERSCONTAINER

Iedere zondag van 11:00 - 12:00 uur zijn het gashok en de perscontainer voor u geopend. (Tijdens het seizoen).

SPREEKUR BESTUUR

Iedere zaterdag van 10:00 - 11:00 uur is er een bestuurslid in de bestuurskamer aanwezig voor uw vragen of opmerkingen. (Tijdens het seizoen).

VUILNISZAKKEN KOPEN

Iedere zaterdag van 10:00 - 11:00 uur kunt u de bedrukte vuilniszakken kopen in de bestuurskamer.

BAKFIETS OF INVALIDEWAGEN/ROLSTOEL NODIG?

Deze staan bij het werkhok van de tuincommissie en zijn na overleg te gebruiken.

WINKEL 'THE GARDEN SHOP' BIJ ONS LUSTOORD

OPENINGSTIJDEN

Maart - April / September - Oktober

Zaterdag 10.00 - 13.00 uur

Mei - Juni - Juli - Augustus

Zaterdag 10.00 - 13.00 uur

Zondag 10.00 - 12.00 uur (*t/m 21 oktober 2018*)

Woensdag 14.00 - 16.00 uur

DE PITTENSPECIALIST

levert producten als butaan-/propaangas verwarming, petroleum, koelkasten, geisers en kookplaten.

ADRES Jacob van Lennepkade 8

1053 HG Amsterdam

TEL. 020-6181095

OPEN do en vrij 09.00 tot 17.30 uur; za 09.00 tot 16.00 uur

WEBSITE www.pittenspecialist.nl

11 VRAGEN AAN EEN TUINVRIEND

Bozidar Vasiljevic

1 Wat is je naam + tuinnummer en wat doe je in het dagelijks leven?

Mijn naam is Bozidar Vasiljevic van tuinnummer 176. Oorspronkelijk kom ik uit Servië. In het dagelijks leven ben ik bomenspecialist bij de gemeentes Amstelveen, Diemen en Amsterdam. Ik doe vooral het onderhoud, snoeien en advies geven.

2 Hoe ben je aan deze tuin gekomen en hoe lang heb je hem al?

Toen ik in Amstelveen werkte was Peter Hendriks een collega van mij in het groen, en hij vertelde over het tuincomplex De Federatie. Dus toen ik in 2013 deze tuin kon kopen was de beslissing snel genomen, ik sta er nu inmiddels vijf jaar.

3 Wanneer begint voor jou het tuinseizoen?

Het tuinseizoen eindigt voor mij nooit. Ik kan mij op de tuin ontspannen, en vind het mooi om ook naar andere tuinen te kijken. Daar geniet ik echt van.

4 Wat vind je het mooiste aan je tuin?

Het mooiste aan mijn tuin vind ik mijn rijtje fruitbomen, onder andere peren, appels en kersen.

5 Wat zou je willen veranderen aan je tuin?

Ik wil niets veranderen aan mijn tuin. Wel wil ik nóg meer aandacht aan de omgeving geven.

6 Wat is je grootste ergernis in je tuin?

Dat is toch wel het onkruid. Maar ook ratten, daar wil ik niets van weten. Maar ik ben graag op de tuin, ik voel mij heel stabiel hier.

7 Wat zijn je hobby's?

Mijn grootste hobby is tuinieren, maar ook de sporten tennis, volleybal en fietsen hebben mijn aandacht.

Vroeger voetbalde ik veel, maar door een zware blessure moest ik daar helaas mee stoppen.

8 Wat is je favoriete eten?

Mijn favoriete eten is alles wat met vlees, groenten en fruit gemaakt wordt. Maar eigenlijk vind ik bijna alles heerlijk.

9 Wat is je favoriete drankje?

Mijn favoriete drankje is Slivovica. Dat is een pure, natuurlijke brandewijn, gemaakt door speciale gisting en distillatie van de fijnste rijpe pruimen. Het heeft een alcoholpercentage van ongeveer 55%. De fles in mijn hand op de foto heb ik 20 jaar geleden gekregen van mijn vader; ik ben daar erg zuinig op.

10 Wat is je favoriete sport?

Alle sporten vind ik leuk om te doen. Ik wil alles altijd zelf proberen maar niet op de tv bekijken. Allemaal zelf doen.

11 Heb je nog een speciale wens?

Mijn speciale wens is dat iedereen gezond en gelukkig zal blijven, maar hoelang dat weet God alleen. Verder wens ik iedereen een prettig verblijf op De Federatie en dat het nog heel lang mag blijven bestaan.

tekst en foto: Evert Kuijt

Met dank aan Bozidar voor de gezellige uurtjes tijdens het interview.

Ook een keer meedoen?

Mail naar: redactie.federatie@gmail.com

FEDERATIE VAN AMSTERDAMSE AMATEURTUINDERS

BESTUUR

Voorzitter	C. van Broekhuijsen	161
Secretaris	J. Schuurman	23
Penningmeester	A. de Winter	56
2e Voorzitter	M. Overbeek	40
2e Secretaris	M. Paumen	144
2e Penningmeester	vacant	-
Algemeen functionaris	vacant	-

COMMISSIES

BOUWCOMMISSIE

K. van Broekhuijsen	89
R. Booms	184
P. van Broekhuijsen	58

TUINCOMMISSIE

P. Hendriks	139
M. Hillebrand	154
J.P. Hogenes	101
B. Roubos	136

BARCOMMISSIE

M. v. Benten-Pap	22
J. Leber-Stokhof	42
A. Breukers	153
C. Dekker	201

KASCONTROLECOMMISSIE

D.J. van der Veen	46
J. Van Broekhuijsen	155
W. Bakker	105
H. Berkenbosch	172

REDACTIECOMMISSIE

E. Kuijt	198
P. Oosterhout	63
E. Veenstra	45

KLAVERJASCOMMISSIE

vacant	-
--------	---

TECHNISCHE COMMISSIE

D. Schuurman	14
C. Schuurman	23

OVERIGE FUNCTIES

TRACTORCHAUFFEURS

G. Kroeze	141
-----------	-----

TAKKENKRAKERS

J. Ferwerda	143
M. Leber	42
J. Veenema	119
B. Wollrabe	186

PERSCONTAINER

R. Wijtzes	78
------------	----

LOODGIETER

via het bestuur

GASDEPOT

M. Kunnen	111
-----------	-----

EHBO & REANIMATIE

J. van Broekhuijsen	155
D. Erisman	115

OPNEMER ELEKTRASTAND

N. Hassanain	16
--------------	----

ELEKTRICIEN

B. van Benten	22
---------------	----

ONTSPANNINGSCOMMISSIE

vacant	-
--------	---

WEBSITE-BEHEERDER

R. Gans	52
---------	----

BELANGRIJKE TELEFOONNUMMERS

ALGEMEEN ALARMNUMMER

112

GEBRUIK IN NOOD DIT ADRES

Verbindingsweg 3
1114 BG Amsterdam-Duivendrecht

POLITIE (MINDER URGENT)

0900 - 8844

BRANDWEER

020 6 21 21 21

AMBULANCE

020 555 55 55

CENTRALE DOKTERSDIENST

OVERDAG 020 592 34 34

'S AVONDS 088 0030600

'S NACHTS 088 0030600

WAARNEMING APOTHEKEN

020 694 87 09

TANDARTS BEM.BUREAU

020 570 95 95

DIERENAMBULANCE

020 626 21 21

ONGEDIERTE-BESTRIJDING

020 555 56 00

MELD MISDAAD ANONIEM

0800 7000

TAXICENTRALE

020 677 77 77

ANWB WEGENWACHT

0800 - 0888

E-MAILADRESSEN

Bestuur	federatie@xs4all.nl
Redactie	redactie.federatie@gmail.com
Tuincommissie	tuincommissie@xs4all.nl
Ziekenbezoeker	ziekenbezoeker@xs4all.nl

OP ONZE **WEBSITE** VINDT U
DE DIGITALE VERSIE VAN HET
VERENIGINGSBLAD

WWW.DEFEDERATIE.NET

De Regendaas (*Haematopota pluvialis*)

De Pissebed

Enge insecten

Aan het begin van dit seizoen betrapte ik mezelf erop dat ik bijna blij was, een enkele steekmug, vroege wesp, hommeltje of een bijtje te ontwaren: 'yesss... ze zijn er nog!' Voor dit heuglijke feit was ik desnoods bereid, me af en toe te laten prikken door een lief insectje, dat mijn bloed nu eenmaal broodnodig had. Maar er zijn grenzen.

Want ja, vorig jaar was het andere koek! In mijn onschuld (of was het gemakzucht?) besloot ik na een fikse regenbui in korte broek de zijkant van de sloot onder handen te nemen. De volgende dag verging ik van de jeuk en trof ik drie dikke, pijnlijke, knalrode plakken op mij kuit en dijbeen aan. "Horzels!" dacht ik in paniek, maar nader onderzoek op internet wees uit, dat horzels helemaal niet steken!

Enfin, what's in a name? Het blijkt in zo'n geval bijna altijd te gaan om *dazen*, ook wel paardenvliegen genaamd. Van de 4400 wereldwijd bestaande soorten komen er 38 in België en Nederland voor. Daaronder 12 nogal onguere types, die kunnen zorgen voor ernstige overlast. En als je wegrent (of -fietst), blijven ze je doodleuk achtervolgen, met een snelheid tot wel 25 km per uur!

De *regendaas* valt het liefst aan na een buitje. Zo eentje moet het bij mij dus geweest zijn, daar aan de waterkant. -Of wellicht een hele zwerm, want ze bestoken je graag collectief.

Dat wil zeggen: de vrouwtjes, want dát zijn de liederlijke krenge die zich -ter wille van hun nageslacht- volzuigen met jouw sappige bloed (of met dat van een koe).

De mannetjes beperken zich tot wat nectar of plantensap – klinkt een stuk softer; leve het manlijk geslacht! De dames daarentegen zetten letterlijk een set messcherpe tanden in jouw vel, desnoods dwars door T-shirt en sokken heen. Daarbij brengen ze bacteriën over, die zich graag ontpoppen tot uitbundige ontstekingen. Ook bij mij was dat het geval. Pas na een pittige antibioticakuur was ik uiteindelijk van de (drievoudige) ellende verlost.

En zoals gezegd: T-shirts (of dunne broeken en sokken) bieden onvoldoende bescherming. Alleen dikke kleding werkt preventief. Of een fikse geurbarricade van anti-insectenspray. Je kunt natuurlijk ook gewoon de slootkant mijden tot een mooie, droge dag. Maar dan kan je in Nederland lang wachten...

De Wesp

Pap van lichaamssap

Ondertussen lust de rest van de natuur ook wel pap van onze lichaamssappen. Teken, wespen, muggen, bijen – zelfs zonder specifiek allergische reactie betekent zo'n steek of beet veelal geen pretje. Maar ik wil u hier, genietend van het zonnetje en van ons mooie blad, niet banger maken dan nodig is. Al telt een gewaarschuwd mens wel voor twee. Dus thuis toch maar even googelen op 'enge insecten'. En op 'de ziekte van Lyme'. Op 'ademnood' of 'steek in de keel'. En de betekenis van 'anafylaxie'. Even voor de zekerheid toch? Fijne dag!

Emma Veenstra

De Teek

De Bij

Bijen op

de Federatie

Veel mensen weten er niet van, maar jarenlang hebben hier op De Federatie bijenkorven gestaan. Dicht bij het gashok, verborgen in de struiken, staat een bijenhok met daarin ooit meerdere korven waar de bijen in- en uitvlogen. Tot enige tijd geleden.

Trots wilde ik kennissen onze bijen laten zien. Maar waar ooit de korven stonden, lag nog slechts anderhalf verdrietig honingraam. Geen korven meer en dus ook geen bijen. De imker leek met de noorderzon vertrokken.

NIEUWE IMKER GEZOCHT

Pogingen om in contact te komen met deze mysterieuze imker liepen op niets uit. Ten slotte stelde ik tijdens een bestuursvergadering voor, dit vertrek met stille trom maar te beschouwen als een niet al te beleefd 'dikke doe' van de imker, en op zoek te gaan naar een vervanger. Liefst eentje met communicatieve vaardigheden, een imker die eens in de zoveel tijd een praatje over de bijen wil houden voor geïnteresseerden; leden én mensen van buiten De Federatie.

I LOVE BEEING

Tijdens het zoeken naar een imker hoorde ik over I love beeing. Doel van deze organisatie is het vergroten van de bijenpopulatie. En dat is hard nodig, want het gaat niet goed met de bij. Wereldwijd gaan bijenpopulaties drastisch in aantal achteruit. En dat heeft op termijn rampzalige gevolgen, want bijen zijn onmisbaar voor de bestuiving van planten. In bepaalde delen van de wereld wordt de bloesem in boomgaarden tegenwoordig al bestoven door mensen met penseeltjes, in plaats van door de bijen zelf. Eenvoudigweg omdat daar niet genoeg bijen meer zijn, en dat is een grote ecologische ramp. I love beeing heeft zich ten doel gesteld het tij te keren, of daar in elk geval een rol in te spelen; een heel belangrijk streven, waar De Federatie graag aan bijdraagt.

EEN NIEUWE BIJENPLEK

Het bestuur heeft samen met Peter Hendriks aan I love beeing een nieuwe bijenplek op De Federatie aangeboden. Deze bijenplek ligt precies naast de voormalige korven van de vorige imker; een iets betere plek omdat er meer zonlicht is. I love beeing

gaat daar vijf korven plaatsen. Omdat de organisatie ook biologische imkers opleidt, zullen cursisten De Federatie regelmatig bezoeken om de toestand van de korven en de bijenvolken in de gaten te houden. Dit is een mooi voorbeeld van het delen van onze openbare ruimte met mensen die geen lid van De Federatie zijn. Eigenlijk maakt dat ons park er alleen maar leuker op. We heten deze bijenliefhebbers dan ook van harte welkom op ons complex.

BETEKENIS

Wat betekent dit voor ons? Voor onszelf verandert er eigenlijk niet veel. Er waren immers al bijenkorven, en nu zijn ze na een korte onderbreking weer terug. Van de vorige bijenvolken heb ik nooit een likje honing geproefd, en dat zal bij deze nieuwe bijen niet anders zijn. I love beeing imkert namelijk biologisch, en dat wil zeggen dat alles wat de bijen in lente en zomer verzamelen, in de korf blijft om de bijen te helpen de winter gezond te doorstaan. We hebben hier heel duidelijk te maken met een organisatie die de bijen, en dan niet alleen de koningin, als vorsten behandelt.

Marco Overbeek

.....
Bijen zijn erg gevoelig voor pesticiden, dus hierbij het verzoek om echt helemaal geen gif te gebruiken bij het tuinieren. Maar dat deed u natuurlijk al niet, want dat staat al jaren in de reglementen. Plant dit seizoen ook extra veel bijenplanten aan! De nieuwe bijen staan vanaf nu iets meer in het zicht, en van een afstand kijken mag, maar stoor de bijenvolkjes niet. Van achteren en van opzij de korven bekijken is prima, maar ga niet voor de korven staan. De voorkant, dat is waar de bijen in- en uitvliegen. We hebben deze expres dicht bij de waterkant georiënteerd, een plek waar de meeste mensen niet zo gauw lopen. Bijen raken gestrest als de toegang tot hun korf geblokkeerd wordt. Verder hopen we dat de mensen van I love beeing snel een praatje voor onze leden willen houden over hun bijen – bij ons in het clubhuis en misschien ook op locatie bij de bijen zelf. Bezoek hun website eens: ilovebeeing.nl. Die bevat veel informatie over wat de organisatie doet en heel veel leuke weetjes over bijen.
.....

Tijd voor reddingsactie insecten

WEG MET GIF, ZOUT EN AZIJN!

Gebruik geen onkruidbestrijdingsmiddelen, zout of azijn meer. Daarmee redden we de insecten.

Het aantal insecten neemt dramatisch af. Dat wisten we al, maar het werd dit voorjaar nog eens bevestigd door een onderzoek in opdracht van Natuurmonumenten.

Eén van de oorzaken van de afname is het gebruik van chemische bestrijdingsmiddelen, zoals Roundup. Dat gebeurt grootschalig in de landbouw, maar ook op kleinere schaal door amateurtuinders.

Wat de meeste mensen niet weten, is dat het gebruik van azijn en zout bij het verdelgen van onkruid eveneens rampzalige gevolgen heeft voor insecten, zoals bijen. Het tast bovendien het bodemleven aan. Nadelig effect van azijn is bovendien dat je er mos-groei voor terug krijgt.

Daarom zeggen we bij de Federatie: gebruik geen rommel om je onkruid te bestrijden. Pak de *schoffel*. Het kan ook op een minder arbeidsintensieve manier met een onkruidbrander. Of nog makkelijker: maak gebruik van *bodembedekkers* waardoor onkruid geen kans krijgt. (Zie het artikel van Evert op pagina 14 - red.)

Zo kunnen wij in ons mooie park zorgen voor een goede leefomgeving voor insecten. Reden te meer om dit te doen is dat er dit jaar opnieuw bijenkasten komen te staan op de Federatie. Laten we de bijen welkom heten met een gezond milieu.

Insecten zijn enorm belangrijk voor een goede bodem, zodat planten optimaal kunnen wortelen en groeien. Ze bestuiven bloemen, planten en gewassen en zijn een voedselbron voor vogels en andere dieren.

Eerder bleek al uit Brits, Duits en Frans onderzoek dat het slecht gaat met de insecten. Om ook een beeld te krijgen van de situatie in Nederland, heeft Natuurmonumenten wetenschappers van EIS (het Kenniscentrum Insecten) en de Radboud Universiteit onderzoek laten doen in twee natuurgebieden. De wetenschappers concluderen dat in 27 jaar tijd twee derde van de insecten is verdwenen.

Tijd voor actie dus. Laat gif, zout en azijn voortaan staan. Zo krijgen we een rijkere natuur in ons park. De natuur is een ijzersterke bondgenoot die we hebben in de strijd om ons voortbestaan. De strijd om overleving is daarmee een gezamenlijk belang van volkstuinters én insecten.

Op de website van Natuurmonumenten vind je tips om insecten te redden in je tuin.

Max Paumen

.....

In 27 jaar tijd is tweederde van de insecten in Nederland verdwenen

.....

BODEMBEDEKKERS KIEZEN

Wie kent het spreekwoord niet: 'onkruid vergaat niet'. Dit gaat zeker op voor onze tuinen, het wieden is bijna een dagelijkse bezigheid. En onze grootste ergernis, maar het hoort helaas bij de natuur.

Zo is alles onkruidvrij, en de volgende dag staan de eerste kleine sprietjes alweer op de schoffel te wachten. Waar geen planten groeien, zullen zich als snel verschillende soorten onkruid laten zien.

Wil je langdurig onkruidvrij blijven, dan is één van de mogelijkheden het verwerken van cacaodoppen tussen de planten. Cacaodoppen zijn te koop in zakken van 60 en 70 liter. Het is een milieuvriendelijk rest product, dat overblijft na de verwerking van cacao-bonen. Voordat je de cacaodoppen gaat verspreiden, verwijder je eerst alle onkruid. Strooi daarna een laagje van 4 à 5 centimeter gelijkmatig over de grond - de geur van cacao komt je meteen tegemoet! Mocht er toch nog een enkele onkruidsprietje ontluiken, dan is dat gemakkelijk te verwijderen, omdat de wortels heel week zullen zijn. De lichtbruine kleur van de cacao geeft je tuin een verzorgde aanblik. Na enkele maanden verkleuren de doppen naar bijna zwart, maar het jaar daarop kan er gewoon opnieuw een laagje van 4 à 5 centimeter op worden gestrooid. Bovendien weren de doppen ook slakken uit je tuin, want ze schuren over hun buikje en dit is een naar gevoel.

Een andere manier om onkruid in de tuin te voorkomen is de grond bedekken met brede en laag groeiende planten. Dit zal u net als de cacaodoppen veel onkruid en tijd besparen. Er bestaan verschillende bodembedekkers die bloeien of wintergroen zijn. Bepaalde rozen en klimop kunnen ook goed als bodembedekkers dienst doen. Of je kiest de kruipende kornoelje, een heester die bloeit met witte bloemen, verkleurt in de herfst en dan rode bessen geeft. Ook de kleine maagdenpalm is een goede keuze. Deze bloeit met paarse bloemen, is wintergroen en verdraagt goed schaduw. Verder komen verschillende soorten geraniums in aanmerking, of heide, maar ook de duizendknoop en siergrassen zijn geschikt. Informeer maar eens in een tuincentrum naar verdere mogelijkheden of bij onze eigen tuincommissie; zij kunnen u zeker helpen.

Op bijgaande foto is goed te zien hoe een tuin met cacaodoppen er uit ziet. Want echt waar, nogmaals, er is geen onkruid meer te zien. En ik weet waarover ik praat, want het is een foto van mijn eigen tuin! Ik gebruik de cacaodoppen voor dit gedeelte al meer dan acht jaar. Overtuigd?

Tekst en foto: Evert Kuijt

Brandbrief

OVERLAST VAN VUURKORVEN

Een brandbrief is een brief waarmee iemand gemaakt wordt met spoed te betalen. Dus dit schrijven is eigenlijk geen brandbrief, dat weet ik ook wel, maar ik kon het toch niet laten om dit woord te gebruiken om aandacht te vragen voor een probleem waar Coby Gerrits op de vorige jaarvergadering mee kwam.

Mevrouw Gerrits heeft astma, en op warme dagen kan ze niet van haar tuin genieten omdat er overal om haar heen mensen hout verbranden in vuurkorven. Ze verweet het bestuur dat er iets wat eigenlijk volgens de regels niet mag, toch gedoogd wordt. En daar heeft ze strikt gezien gelijk in, want volgens de reglementen mag open vuur niet op ons tuincomplex, maar al vele jaren wordt het gedoogd. Dat betekent dat het oogluikend wordt toegestaan, omdat we ervan uit gaan dat mensen volwassen genoeg zijn om met hun burens rekening te houden en er zorg voor dragen dat het vuur onder controle blijft.

De klacht van mevrouw Gerrits, en andere klachten die we eerder over dit onderwerp kregen, doen vermoeden dat er ruimte is voor verbetering. En wat betreft de veiligheid: ikzelf heb meerdere malen gezien dat iemand zijn buitenkacheltje zo buitensporig vol hout gestopt had, dat de vonken metershoog de lucht in vlogen. Een soort jacobsladder die tot in de hemel reikte, maar dan van gloeiende vonken. En dat is niet acceptabel in een omgeving waar vrijwel alle huisjes en schuurtjes van hout zijn.

Het bestuur heeft een dringend verzoek: wie een gezellig vuurtje stookt, houdt daar onmiddellijk mee op als de burens daarom vragen. Niemand op De Federatie leeft op een eiland, en uw gezellige vuurtje kan voor een ander een verstikkend iets zijn, adembenemend in de slechte zin van het woord.

Verder is er in een eerdere ledenvergadering besloten dat er voor een vuur een rooster moet staan, en dat boven het vuur een afvoerpijp naar boven staat. Dit zorgt er hopelijk voor dat het niet zo gauw uit de hand zal lopen.

Marco Overbeek

De Ontspanningscommissie is niet meer...

Tring, tring! "Hallo, dit is Emma. Spreek ik met Romy Schuurman van de Ontspanningscommissie? Ik wou graag het evenementenprogramma voor het nieuwe seizoen noteren". "Oh, dag Emma! Sorry, maar ik ben geen OC-lid meer. Mijn huisje staat te koop en ik vertrek op 20 augustus naar Schotland". "Wááááá????!"

Nog nooit is ondergetekende zo snel ter plekke geweest voor een interview. En omdat Romy's eigen huisje inmiddels al is leeggeruimd, word ik dit keer uitgenodigd op de tuin van pa en ma Schuurman: nummer 23.

Gelukkig wordt de soep zelden zo heet gegeten als ze wordt opgediend: Romy heeft besloten, de OC nog wel te steunen in de tijd vóór haar vertrek. "En de anderen idem dito".

- *De anderen idem dito? Wat bedoel je?*

"Nou, Daisy Cornelissen -mijn schoonzus- en Ramona Wieringa-Leber stoppen er ook mee. Ramona gaat haar huisje eveneens verkopen".

Life is change... Al zou je soms graag willen dat het niet zo was. Maar goed, nu we hier toch al zitten, richten we ons voor het interview gewoon op Romy, als representant van alle ex-leden. Want de cappuccino smaakt wel érg lekker en de tuin staat er ook prachtig bij (Dan kom je moeilijk weg, zal 'k maar zeggen...).

- *Ter zake: hoezo, waarom, wanneer?*

Romy blijkt haar vierjarige studie Bouwkunde in Nederland succesvol te hebben afgerond. Bij haar eindbetoog presenteerde zij de samenvatting van haar onderzoek (over de vraag, hoe je de waarde van monumentale panden kunt bepalen aan de hand van onderhoudsstaat, ligging en andere aspecten) in een dik, gebonden boek. Ze deed het samen met medestudent/vriendin Raïsa, en... ze kregen er een 9 voor: cum laude geslaagd!

Daarna behaalden ze allebei het Cambridge Diploma Advanced English om mee te kunnen dingen naar een plek bij de Universiteit van Edinburgh (Schotland) voor hun Masters Architectural Conservation. Dat is gelukt. En dankzij een eerdere stage van vier maanden hebben ze ook al een schitterend appartement gescoord voor het hele komende jaar. En wie weet, blijft Romy er wel veel langer! "De Schotten zijn ontzettend aardig: 'yes my dear, hello my love...' Veel

relaxter dan in Amsterdam, terwijl Edinburgh toch ook een hoofdstad is!"

"En een reisje er naartoe gaat snel en is spotgoedkoop", voegt moeder Joke eraan toe, die zich daarvoor al bijna net zoveel op het avontuur verheugt als haar dochter zelf.

'EEN PAAR DINGETJES'

Ja hoor, leuk allemaal, maar wat moeten wij, de achterblijvers, zonder OC?

Nou, voor vertrek willen Romy en haar twee teamgenoten nog wel 'een paar dingetjes' regelen. Zoals de (inmiddels geslaagd verlopen) openingsavond van 12 mei en de kien-avond van 2 juni; de dansmiddag op zondag 10 juni ('Back tot he sixties'); de barbecue op 21 juli; de dansparty op 4 augustus én de voorbereidingen voor het afsluitingsfeest op 8 september plus de medewerkers-avond op 22 september!

- Eeh, 'een paar dingetjes' noem je dat?

"Ja, nou ja, zolang ik hier nog ben... en de flyers kan ik ook nog wel maken vanuit Schotland. Maar evenementen zoals de Sportdag, het Kampeerweekend voor kids en zo, daar hebben we toch echt nieuwe mensen voor nodig. Als die zich snel melden, kunnen we ze nog inwerken."

Oja, en by the way: ook op de aangekondigde extra ledenvergadering over de verontrustende plannen van De Nieuwe Kern (check de vitrines voor de datum!) zal Romy nog 'even' een speciale power point presentatie geven. Want als afgestudeerd bouwkundige weet ze natuurlijk alles van de ins en outs, drijfveren en ambities van gemeentelijke ambtenaren, van wie velen ons nog steeds het liefst in de betonnen grond zien verdwijnen!

Tekst en foto: Emma Veenstra

Look mét en zonder look

DE OLIFANTENLOOK (*Allium Ampeloprasum*)

In mijn tuin groeit look in alle soorten en maten. Ik heb bieslook, knoflook, daslook en zelfs olifantenlook. Er bestaat ook nog 'look zonder look', maar dat is gewoon onkruid.

De *bieslook*, het bekende tuinkruid, begint al aardig te verwilderen in mijn tuin – plant er een paar en u hebt de rest van uw leven bieslook te over. Het zaait zich uit én vormt bolletjes onder de grond, die ook voor nieuwe planten zorgen. En die bolletjes zijn datgene, wat we al eeuwenlang 'look' noemen.

GEWONE KNOFLOOK

Alle 'echte' lookplanten hebben look. *Knoflook* heeft look onder- en soms ook boven de grond, als het bloeit. Stop wat teentjes in de aarde, de rest gaat vanzelf. En de bloei kan spectaculair zijn! Maar lekkere knoflook zult u er waarschijnlijk niet van oogsten. Dan moet u echt de soorten hebben die geschikt zijn voor ons klimaat. En die vindt u eerder op de boerenmarkt dan in de supermarkt. Vraag daarom of de knoflook in koude grond geteeld is. Die teentjes kunt u dan gebruiken als zaaigoed voor een bruikbare oogst.

DASLOOK VOOR DE BEREN

Daslook staat ook in mijn tuin. Eenmaal geplant kom je er nooit meer van af. Gelukkig maar, want het is ontzettend lekker door de salade en nog een mooi plantje ook. Of daslook iets met het gelijknamige dier te maken heeft weet ik niet. Wel, dat ze het in Duitsland Bärlauch noemen: berenlook. Daar gaat het verhaal dat beren dit look in grote hoeveelheden eten als eerste maaltijd na de winterslaap, vanwege de reinigende werking. Wie weet. Het was ooit een beschermd gewas, maar het komt inmiddels zo algemeen voor dat het van de rode lijst af is gehaald. Dus in het wild mag u het gewoon weer plukken.

Het blad is heerlijk door een salade of omelet. Het ondergrondse look is zo klein dat oogsten de moeite niet waard is. De vruchtjes na de bloei zijn weer wel heel lekker. Een plantje om van te houden.

OLIFANTENLOOK

Het laatste look in mijn tuin is tevens mijn grote trots: *olifantenlook*. Terwijl je om het look van daslook te zien bijna een vergrootglas nodig hebt, is dit letterlijk de jumbo onder de looksoorten, en één van de allereerste. Een prachtige plant met een enorme stengel, die gemakkelijk meer dan een meter hoog wordt. De bloei is schitterend en nog veel hoger: gigantische paarse of roze bollen, waar hele bijenvolken op afkomen. Ze vermeerderen zich ook erg gemakkelijk. Het look kan wel zo groot worden als je hand en smaakt op zich aardig, vooral in soepen. Maar zelf wil ik pas gaan oogsten als ik er heel veel van heb. Voor het goede doel maak ik dit jaar een uitzondering. Er gaan drie bollen olifantenlook naar Peter Hendriks, die ze ergens in het openbare groen wil zetten. Inclusief bordje met nadere aanduiding. Mocht u er straks gecharmeerd van zijn, graaf ze dan s.v.p. niet stiekum uit, maar knoop gewoon een praatje aan met Peter of met mij. Wie weet hebben we dan op termijn ook wat bollen voor uw tuin over.

LOOK ZONDER LOOK

Helaas is er ook een plantje dat zichzelf uitgeeft voor look, maar feitelijk gewoon onkruid is: *look-zonder-look*! Waarom het zo heet? Omdat het blad een beetje naar look smaakt. Maar het plantje vormt géén bolletjes, onder noch boven de grond. Pure nep dus, hooguit met een lokerig smaakje. Sommige mensen doen het blad daarom door de sla, maar zelf vind ik er niet veel aan.

Marco Overbeek